

Aan de hand van praktijkvoorbeelden schrijven drie dierenartsen over ziekten in de melkveehouderij. Dierenarts Toon Meesters uit Roosendaal, Hans Van Loo, dierenarts op de Buitenpraktijk van de Universiteit Gent in Merelbeke, en Jan Dijkhuizen van De Graafschap dierenartsen uit Vorden wisselen elkaar af bij een beschrijving van ziektebeeld tot behandeling.

Pinkengriep bij jonge kalfjes en niet alleen bij pinken

De melkveehouder had aangegeven graag vroeg bezocht te worden vanwege zijn erg zieke kalveren. Er waren al twee dieren doodgegaan. Zijn al ingezette behandeling had nauwelijks verbetering gegeven.

In de jongveestal stonden de kalveren vanaf twee weken tot zes maanden in groepjes in ruime strohokken. Met name de jongere dieren hoestten flink, waren benauwd en hadden hoge koorts boven de 40,5 graden Celsius. Een aantal dieren vertoonde een pompende ademhaling. Bij een van de dode kalveren stond het schuim op de bek.

Bij het beluisteren van de longen van de zieke kalfjes werd duidelijk dat die veel vocht bevatten. Ik vertelde de veehouder dat we hier waarschijnlijk te maken hadden met pinkengriep, veroorzaakt door een virus, het respiratoir syncytieel virus (RSV). Antibiotica doen op zich niets tegen een virale besmetting. Ze werken hooguit tegen de bijkomende bacteriële longinfectie.

Om de benauwde kalfjes verlichting te geven injecteerde ik een kortwerkend corticosteroïd in de bloedbaan. Daarnaast kregen ze een ontstekingsremmer en een slijmoplossend middel. In overleg met de veehouder hebben we de nog gezonde kalveren in de iglo's preventief gevaccineerd tegen pinkengriep middels een neusenting. Die geeft al na vijf dagen bescherming.

Om de diagnose pinkengriep zeker te stellen is een van de dode kalveren voor sectie naar GD gegaan.

De medische term **infectie met BRSV**

Pinkengriep is een luchtweginfectie bij jonge dieren die door BRSV (bovine respiratoir syncytieel virus) wordt veroorzaakt. Over het algemeen treft het dieren tussen vijf en tien maanden, maar ook jonge kalveren kunnen er een ernstige longontsteking van krijgen. Van oudsher komt pinkengriep vooral voor in het najaar, wanneer de oudere dieren die terug op stal komen de jonge dieren besmetten. Slechtere weersomstandigheden en de op een volle stal toegenomen infectiedruk vergroten het risico op pinkengriep.

In het acute stadium hebben de dieren hoge koorts en zijn ze erg benauwd. Soms zo dat ze met open bek proberen nog extra adem te halen. Bijna altijd zijn alle jonge dieren aangetast en er gaan ook enkele dieren dood. De dieren die de ziekte overwinnen, blijven

lang hoesten en pompen als gevolg van de longbeschadiging. Een fikse groeiachterstand is onvermijdelijk en nogal eens wordt zo'n kalf een slijter.

De therapie bestaat uit ontstekingsremmers en slijmoplossende poeders of injectie. In het acute stadium geven corticosteroïden verlichting. Antibiotica helpen tegen de secundair optredende bacteriële infecties.

Preventie is goed mogelijk. Vaccineren kan via tweevoudige injectie met drie weken ertussen. Twee weken later zijn de dieren beschermd gedurende minimaal zes maanden. Vaccinatie kan ook via een enkelvoudige neusenting vanaf een week leeftijd. Dat type vaccin beschermt al na vijf dagen gedurende twaalf weken.